

Ні, легко жить чоловікам негоже,
Вони повинні мужньо, як атланти,
Вселенське небо на собі тримати,
Коли воно грозове чи погоже.

Одвічні привілеї чоловічі —
В суворий час виходити на чати.
Вітчизну, матір, жінку захищати,
А доведеться — й полягти у січі.

У мирні дні, забувши про утому,
Плекати хліб духовний і насущний,
Трудами наближати день грядущий;

А ставши батьком і главою дому,
В ім'я її величності любові
Долати всі незгоди побутові.
